

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Centrale Raad van Beroep (Nederland) op 8 augustus 2017 — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank tegen D. Balandin e.a.

(Zaak C-477/17)

(2017/C 357/05)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Centrale Raad van Beroep

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Verweerders: D. Balandin, I. Lukachenko, Holiday on Ice Services BV

Prejudiciële vraag

Moet artikel 1 van [verordening nr.] 1231/2010⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat werknemers met de nationaliteit van een derde land, die buiten de Unie wonen, maar tijdelijk in verschillende lidstaten werken in dienst van een in Nederland gevestigde werkgever, zich kunnen beroepen op (titel II van) [verordening nr.] 883/2004⁽²⁾ en [verordening nr.] 987/2009⁽³⁾?

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1231/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot uitbreiding van verordening (EG) nr. 883/2004 en verordening (EG) nr. 987/2009 tot onderdanen van derde landen die enkel door hun nationaliteit nog niet onder deze verordeningen vallen (PB 2010, L 344, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels (PB 2004, L 166, blz. 1).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 987/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van verordening (EG) nr. 883/2004 [...] (PB 2009, L 284, blz. 1).

Beroep ingesteld op 9 augustus 2017 — Tsjechische Republiek/Europees Parlement en Raad van de Europese Unie

(Zaak C-482/17)

(2017/C 357/06)

Procestaal: Tsjechisch

Partijen

Verzoekende partij: Tsjechische Republiek (vertegenwoordigers: M. Smolek, O. Sedula, J. Vlačil, gemachtigden)

Verwerende partijen: Europees Parlement, Raad van de Europese Unie

Conclusies

Verzoekster verzoekt het Hof:

- richtlijn (EU) 2017/853⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2017 tot wijziging van richtlijn 91/477/EEG van de Raad inzake de controle op de verwerving en het voorhanden hebben van wapens, nietig te verklaren;
- het Europees Parlement en Raad van de Europese Unie te verwijzen in de kosten.

Subsidiair verzoekt verzoekster het Hof:

- artikel 1, punt 6, van de bestreden richtlijn nietig te verklaren voor zover het artikel 5, lid 3, et artikel 6, lid 6, tweede alinea, van richtlijn 91/477/EEG⁽²⁾ aanvult;
- artikel 1, punt 7, van de bestreden richtlijn nietig te verklaren voor zover het artikel 7, lid 4 bis, van richtlijn 91/477/EEG aanvult;
- artikel 1, punt 19, van de bestreden richtlijn nietig te verklaren voor zover
 - het de punten 6, 7 en 8 van categorie A van deel II van bijlage I bij richtlijn 91/477/EEG aanvult;

- het categorie B van deel II van bijlage I bij richtlijn 91/477/EEG wijzigt;
- het punt 6 van categorie C van deel II van bijlage I bij richtlijn 91/477/EEG aanvult;
- het deel III van bijlage I bij richtlijn 91/477/EEG wijzigt;
- het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Het eerste middel is ontleend aan **schending van het attributiebeginsel**. De bestreden richtlijn is vastgesteld op basis van artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, ofschoon zij niet ertoe strekt de hinderpalen voor de werking van de interne markt op te heffen, maar enkel als doelstelling heeft, strafbare feiten en terrorisme te voorkomen. De wetgever van de Unie heeft echter niet de bevoegdheid, harmonisatiemaatregelen op dat gebied vast te stellen.

Het tweede middel is ontleend aan **schending van het evenredigheidsbeginsel**. De wetgever heeft absoluut niet onderzocht of de vastgestelde maatregelen evenredig zijn en heeft bewust nagelaten, voldoende gegevens te verzamelen (bij voorbeeld door een impactonderzoek) om met kennis van zaken te kunnen beoordelen of dat beginsel in acht is genomen. Door die beoordeling achterwege te laten heeft de wetgever van de Unie maatregelen getroffen die klaarblijkelijk onevenredig zijn, bestaande in een verbod op bepaalde soorten semiautomatische wapens, ofschoon die in de Europese Unie niet worden gebruikt voor terroristische handelingen, het invoeren van strengere regels voor bepaalde wapens die een minimumgevaar opleveren (reproducties van antieke wapens waarvan is aangetoond dat ze definitief onbruikbaar zijn) en, tot slot, strafbaarstelling van het in bezit hebben van bepaalde magazijnen.

Het derde middel is ontleend aan **schending van het rechtszekerheidsbeginsel**. De nieuw gedefinieerde verboden categorieën wapens (A7 en A8) zijn, net als de bepaling die het in bezit hebben van magazijnen die de limiet overschrijden strafbaar stelt, vanuit het oogpunt van de rechtszekerheid volledig onduidelijk, waardoor de betrokken personen hun rechten en verplichtingen niet duidelijk kunnen vaststellen. Artikel 7, lid 4 bis, van richtlijn 91/477/EEG, zoals gewijzigd bij de bestreden richtlijn (de zogenaamde grandfathering clause), verplicht de lidstaten bovendien in de praktijk, interne rechtsvoorschriften vast te stellen met terugwerkende kracht.

Het vierde middel is ontleend aan **schending van het discriminatieverbod**. De afwijking die is neergelegd in artikel 6, lid 6, tweede alinea, van richtlijn 91/477/EEG, zoals gewijzigd bij de bestreden richtlijn, geeft stellig de indruk dat sprake is van een neutrale maatregel, maar in werkelijkheid zijn de voorwaarden voor toepassing ervan zodanig vastgesteld dat zij enkel geschikt zijn voor het Zwitserse systeem voor het bewaren van wapens na het vervullen van de militaire dienst, waardoor iedere objectieve motivering gelet op de doelstelling van de bestreden verordening ontbreekt.

⁽¹⁾ PB 2017, L 137, blz. 22.

⁽²⁾ PB 1991, L 256, blz. 51.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) op 11 augustus 2017 — Passenger Rights sp. z o.o./Deutsche Lufthansa AG

(Zaak C-490/17)

(2017/C 357/07)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Okręgowy w Warszawie

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Passenger Rights sp. z o.o. w Warszawie

Verwerende partij: Deutsche Lufthansa AG

Prejudiciële vragen

- 1) Valt een bedrijfsinterne staking georganiseerd door de vakbond van werknemers van een luchtvaartmaatschappij onder „buitengewone omstandigheden” in de zin van artikel 5, lid 3, in samenhang met overweging [OMISSIS] 14 van verordening (EG) nr. 261/2004 ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten?